

РЕШЕНИЕ

№ 39435

гр. София, 26.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **9886** по описа за **2025** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ /АПИ/ срещу Решение № 4323 от 30.09.2024 г., постановено по НАХД № 8076/2024, 7 – ми състав на Софийски районен съд /СРС/. С решението е отменен електронен фиш № [ЕГН], издаден от Агенция "Пътна инфраструктура" при МРРБ против "Гранде - Г" ЕООД, ЕИК[ЕИК], седалище и адрес на управление: обл. С., [населено място], [улица], представлявано от управителя Д. за нарушение по чл. 102, ал. 2 ЗДвП, за което на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3б ЗДвП му е наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв.

В жалбата са изложени съображения за неправилност на решението на СРС като постановено в нарушение на материалния закон. Прави се тълкуване на чл. 179, ал.3б ЗДвП в синхрон с другите текстове на ЗДвП, в които се съдържа регламентация на реда за установяване и санкциониране на нарушенията, свързани с незаплащане на дължимите пътни такси, като чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП относно издаването на електронен фиш за нарушенията по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, чл. 167а, ал. 3 от ЗДвП, към който препраща чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, чл. 187а ал. 4 и ал. 5 от ЗДвП. Излагат се съображения във връзка с измененията на правната уредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП, както и мотивите към законопроектите във връзка с тях относно възможността за установяване на някои видове административни нарушения и ангажиране на административно-наказателна отговорност

за тях по опростена процедура, която се основава на установяване и заснемане от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата - чрез издаването на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител. Поради това счита нарушението за надлежно установено, като е използван точно регламентираният в специалния закон доказателствен способ, а именно - съставяне на доклад от поддържаната от АПИ електронна система за събиране на пътни такси, като не са представени доказателства, които да оборят презумптивната доказателствена стойност на този доклад. Моли въззивното решение да бъде отменено и да се потвърди електронния фиш. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът - "Гранде - Г" ЕООД, в отговор на касационната жалба, чрез адв. Л., моли въззивното решение да бъде оставено в сила, тъй като законът не предвижда възможност за издаване на ЕФ за нарушение като процесното. С изменението на ЗДвП, направено с ДВ, бр. 13 от 2024 г., такава възможност е предвидена за нарушения по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП. Тази законодателна промяна обаче има действие занапред, а по отношение на оспорвания административен акт се запазва действащата към момента на издаването му нормативна уредба, доколкото законодателят не е придал изрично обратно действие на нормата. Освен това от 01.01.2024 г. разпоредбата на чл. 10б, ал.7 ЗП премахва наличието на административно нарушение и електронният фиш се явява издаден в нарушение на закона, доколкото на собственика или ползвателя се предоставя възможност да заплати доброволно дължимата такса в 14-дневен срок. Излага съображения, че не е посочен размерът на дължимата тол такса, както и как е била изчислена тя, какво е изминатото разстояние, тол сегментите, в които е навлязло превозното средство. Вписването в електронния фиш на обстоятелството, че отделно от имуществената санкция, жалбоподателят дължи и такса по чл. 10, ал.5 ЗП в размер на 119 лв. не представлявало изпълнение на задължението за ясно и точно посочване на размера на таксата, тъй като не било ясно как е формирана таксата, колко километра са изминати и между кои две точки. Това пречатства преценката за маловажност, както и проверката дали е приложен принципът за пропорционалност, което е задължително изискване съгласно практиката на СЕС. Последната е възпрепятствана и от факта, че санкцията е във фиксиран. Претендира разноски.

Представителят на СГП изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXIII-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 04.04.2023 г. в 19:00 ч. влекач "Скания Р 480 ЛА 4х 2 МНА" с рег. [рег.номер на МПС], собственост на "Гранде – Г" ЕООД, ЕИК[ЕИК], с технически допустима максимална маса 19 000 кг, брой оси 2 /две/, екологична категория Евро 5, в състав с ремарке с общ брой оси 5 /пет/, с обща технически допустима максимална маса на състава 44 000 кг, се движел на територията на Столична община по път А-6 км с 60+705, с посока намаляващ километър. Пътят бил включен в обхвата на платената пътна мрежа. За посоченото пътно превозно средство не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 ЗП, като за ППС нямало валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването. Нарушението било установено с техническо устройство № 10192, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, което се намирало на път А-6, км 60+705. За установеното бил издаден

процесният електронен фиш № [ЕГН] за нарушение на разпоредбата на чл. 102, ал. 2 ЗДвП, съобразно утвърден образец на електронен фиш, по силата на който на основание чл. 187а, ал. 2, т. 3 вр. ал. 3 ЗДвП вр. чл. 179, ал. на дружеството-собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 /две хиляди и петстотин/ лв.

За да отмени електронния фиш, СРС е приел, че липсва изрична законова разпоредба, предвиждаща възможност да бъде съставен ел. фиш за нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП към датата на издаване на електронния фиш, както и че в случая приложение намира Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г., като на касатора е следвало да бъде предоставена възможност да заплати доброволно тол таксата.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира решението за неправилно. Съдът не споделя мотивите на СРС, че законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. С разпоредбата на чл. 189ж ЗДвП е установена правната възможност за издаване на електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител при установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП нарушение по посочените в разпоредбата нарушения. Действително, както е констатирала и въззивната инстанция, разпоредбата на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП в редакцията ѝ приета с ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 01.01.2019 г., актуална към момента на издаване на електронния фиш, препраща само към нарушенията по чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, без да съдържа такова по отношение на приложимата в случая хипотеза на нарушение по чл. 179, ал.3б ЗДвП. Това обаче не е единствената разпоредба на ЗДвП, която регулира административнонаказателната дейност във връзка със санкционирането на нарушения за незаплащане на пътни такси по ЗП с издаване на електронен фиш, поради което и не следва изводът на съда за неприложимост на този ред да почива единствено върху нейния анализ. В чл. 167а, ал. 2, т. 8 от ЗДвП изрично е предвидена възможността нарушения по чл. 179, ал. 3-3в от ЗДвП да се установяват и санкционират с електронни фишове. В този смисъл е и разпоредбата на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, в която изрично е посочено "електронни фишове за нарушения по чл. 179, ал. 3- 3в". Тази възможност е залегнала и в разпоредбите на чл. 187а, ал. 4 и ал.5 от ЗДвП. С посочените норми се регламентира правото на собственика или ползвателя на ППС, при извършено нарушение по чл. 179, ал. 3-3б от ЗДвП, да се освободи от административнонаказателна отговорност чрез представяне на съответната декларация, като срокът за това действие започва да тече от връчването на акта за установяване на административно нарушение или на електронния фиш. Не на последно място приложимостта на реда за ангажиране на административнонаказателна отговорност за нарушения по чл. 179, ал.3б е нормативно установен и в чл. 189ж, ал. 7 от ЗДвП. Предвид изложеното съдът приема, че в случая електронният фиш е издаден от компетентен орган - АПИ и Законът за движение по пътищата в редакцията му, приложима към датата на извършване на нарушението – 04.04.2023г., допуска за нарушения по чл. 179, ал. 3б ЗДвП, установени и заснети от електронната система по чл. 167а, ал. 3 ЗДвП, да бъде издаден електронен фиш в отсъствието на контролен орган.

Не се споделят и доводите за липса на описание на обективни елементи от състава на нарушението – какво е точното разстояние и между кои точки от посочения участък не е платена дължимата пътна такса. Посочените данни не са елементи от състава на нарушението по чл. 179, ал.3б, доколкото същото касае само ползване на участък от платената пътна мрежа без заплащане на дължимата такса. Това разстояние не може да бъде определено, доколкото ППС е заснето в една точка от него. Поради това законодателят е въвел презумпцията в чл.10б, ал.5 от ЗП, че съответното пътно превозно средство е изминало разстояние, съответстващо на най-дългата

отсечка между две точки от платената пътна мрежа, определена по най-прекия маршрут по протежението на платената пътна мрежа, в който случай собственикът или ползвателят заплаща максимална такса, определена в тарифата по чл. 10, ал. 6. Поради това не подлежи на изследване въпроса какво е реално изминатото разстояние, между кои точки и каква такса се дължи за него. Още повече, че размерът на таксата се определя по административен ред и подлежи на оспорване в отделно производство, различно от настоящото.

Решение № 4323 от 30.09.2024 г на СРС като неправилно следва да бъде отменено на основание чл.221, ал.2 АПК. Доколкото в него не са изложени аргументи извършено ли е твърдяното административно нарушение с посочената правна квалификация, делото следва да се върне за ново разглеждане от друг съдебен състав за произнасяне по съществото на спора. При новото разглеждане съдът следва да събере доказателства и за евентуално наличие на изключващи отговорността обстоятелства по смисъла на чл.10б, ал.7-9 от ЗП след издаване на ЕФ, както и да извърши преценка за пропорционалност на санкцията като съобрази критериите, въведени с решение на СЕС от 21.11.2024г. по дело № С-61/2023г. След като нарушителят има сключен договор с предплатен баланс с „Интелигентни трафик системи“ АД и монтирано бордово устройство в ППС, и това бордово устройство е подавало данни през останалата част от деня, в който е извършено нарушението, а само преди 20 ч. и 33 мин. на 04.04.2023г. не е подало декларации за преминаване през сегменти на тол рамки, следва да се съберат доказателства по какви причини е станало това. За периода от 19,00ч., когато ППС е заснето, до 20,33ч., когато за първи път е подадена декларация, ППС се е преместило от път А-6 км 60+705 сегмент № [ЕГН] на път А3 сегмент [ЕГН], без да заплати дължимата пътна такса. Поради това следва да се изиска информация от „Интелигентни трафик системи“ АД какво показват данните в неговата система относно движението на ППС на 04.04.2023г. в периода между 19,00ч. – 20,33ч. – било ли е включено устройството в захранването, как е монтирано бордовото устройство – чрез фиксирана връзка с електрическата система на ППС или по друг начин, трансферирани ли са данни към системата на АПИ, каква е била връзката с устройството и имало ли е смущения в нея, имало ли е известяване на клиента за липса на връзка, платена ли е дължимата такса след издаване на ЕФ от кредитния лимит на клиента. Едва след събиране на тази информация може да се направи преценка за пропорционалност на санкцията съобразно конкретните обстоятелства по случая, поведението на собственика/водача на ППС, и т.н. При новото разглеждане на делото съставът на СРС следва да се произнесе и по направеното искане за присъждане на разноски на основание чл.226, ал.3 от АПК като се съобрази с изхода на спора.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл.63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XXIII-и касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ № 4323 от 30.09.2024 г., постановено по НАХД № 8076/2024, 7 – ми състав на Софийски районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД при спазване на указанията в мотивите на решението.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

